

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Handelingen 9, 31 - 39
Ochtenddienst / middagdienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 147 : 1 en 7**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Psalm 39 : 1 en 5 (bede tot de Here om ons te redden van onze zonden)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Handelingen 9 : 19b - 31**
8. **Zingen : Psalm 142 : 4 en 6**
9. **Tekst : Handelingen 9 : 31 - 39**
10. **Zingen : Lied 320 : 2 en 4 (over de Geest die taal en teken geeft)**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Slotzang : Psalm 30 : 1 en 2**

Middagdienst

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 147 : 1 en 7**
4. **Gebed voor de opening van Gods Woord**
5. **Schriftlezing : Handelingen 9 : 19b - 31**
6. **Zingen : Psalm 142 : 4 en 6**
7. **Tekst : Handelingen 9 : 31 – 39**
8. **Prediking**
9. **Zingen : Lied 320 : 2 en 4 (over de Geest die taal en teken geeft)**
10. **Geloofsbelijdenis op de wijs van Gezang 4**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Slotzang : Psalm 30 : 1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Steeds vaker worden kerkenraden in onze kerken geconfronteerd met verzoeken van gemeenteleden om iets speciaals te doen met het oog op de zieken in de gemeente. Onder verwijzing naar Jacobus 5 wordt gevraagd om invoering van de ziekenzalving. Onder verwijzing naar 1 Korinthiërs 12 vers 9 wordt erop gewezen dat de Heilige Geest ook gaven van genezing aan de gemeente kan uitdelen. Waarbij vaak maar verondersteld wordt dat het daarbij gaat om een soort wondergaven. Terwijl dat absoluut niet vast staat. Als er in vers 8 van datzelfde hoofdstuk over de gave van kennis wordt gesproken dan denken we daarbij ook niet aan een wondergave. Dat denken we daarbij ook aan het feit dat sommige meer gaven hebben om kennis op te doen en te leren dan anderen. Wie predikant wil worden moet de gave van kennis hebben, maar zal toch ook echt in de boeken moeten duiken. Zo kunnen we bij gaven van genezing ook rustig kunnen denken aan mensen die daar aanleg voor hebben en daarin geschoold worden. Dat deze gave deel uitmaakt van het kerkelijk leven moeten we zien tegen de achtergrond dat in de Oudheid de gezondheidszorg vaak verbonden was met het religieuze leven. Een stelsel van gezondheidszorg zoals wij dat vandaag kennen was er niet in die tijd. Als je ziek was ging je naar de tempel. Zoals we dat nu nog zien bij primitieve stammen, waar de medicijnman een bijzondere band met de goden heeft of de priester tegelijk de dokter is. In de Oudheid was bij ziekte dan ook altijd het gevaar dat de gelovigen vanwege hun ziekte hun toevlucht zouden zoeken bij de heidense priesters. Ook wordt er bij dergelijke verzoeken aan de kerkenraad om bijvoorbeeld een aparte gebedsdienst voor de zieken graag verwezen naar de wonderen van genezing zoals we die in de Bijbel tegenkomen. Genezingen door de Here Jezus en door de apostelen. Zoals we die bijvoorbeeld ook vanmorgen in onze tekst tegenkomen. De verlamde Aeneas staat op en de gestorven Dorkas wordt opgewekt uit de dood door de bemiddeling van de apostel Petrus.

Kerkenraden voelen vaak een zekere verlegenheid als er een dergelijk verzoek binnen komt. Want aan de ene kant kennen we zoiets niet in onze kerkelijke traditie, terwijl het er aan de andere kant op lijkt dat dat wel zou moeten. Als je kijkt naar wat je op dit punt allemaal tegenkomt in de Bijbel, dan lijkt je daar toch niet aan te ontkomen. Daarbij zijn de broeders en zusters die met een dergelijk verzoek komen, vaak gevoelige en meelevende gemeenteleden. Gemeenteleden die ongetwijfeld bijzonder teleurgesteld zullen

zijn als je als kerkenraad niet aan hun verzoek voldoet. Want het gaat toch om iets moois en goeds en in de Bijbel gebeurde het toch ook? Waarom kan het bij ons dan niet?

Dergelijke vraagstukken kunnen zich gemakkelijk aan ons voordoen als we vanmorgen stilstaan bij de wonderlijke genezing van Aeneas en Dorkas.

Ik bedien u vanmorgen het Woord van de Here **over de wonderlijke genezing van Aeneas en Dorkas.**

We zullen letten op:

- 1 Het moment van deze genezingen,**
- 2 De wijze van de genezingen,**
- 3 Het doel van de genezingen.**

We zullen dus eerst letten op het moment van de genezingen. Als Lucas het verhaal gaat vertellen van deze genezingen, dan verbindt hij deze vertelling aan het voorafgaande vers. In de Griekse grondtekst is dat duidelijk zichtbaar. In het voorafgaande vers had hij geschreven dat de gemeente door geheel Judea, Galilea en Samaria vrede had. Het was zeker de moeite waard om dit te noteren. Want in de voorafgaande hoofdstukken had Lucas moeten schrijven over de verdrukking waarmee te kerk te maken had gehad. Johannes en Petrus die waren opgepakt door de Joodse Hoge Raad. Die in de gevangenis waren gezet en een officieel verbod hadden gekregen om over de Here Jezus te spreken. Lucas had beschreven hoe Stefanus, één van de diakenen uiteindelijk gestenigd was. Hoe vervolgens de christenen Jeruzalem hadden verlaten en op de vlucht waren geslagen. Hoe de fanatieke Farizeeër Paulus brieven had gevraagd en gekregen om de christenen in Damascus gevangen te nemen en naar Jeruzalem te voeren. Met het waarschijnlijk doel om hun hun geloof in Jezus te laten afzweren en als ze dat niet zouden doen hun te doden.

De jonge christelijke kerk leefde onder grote druk van vervolging. En uiteindelijk greep de Here Jezus in. Hij deed het onwaarschijnlijke. Hij stond op om deze fanatieke Paulus de voet dwars te zetten en hem te belemmeren zijn plannen uit te voeren. Niet door deze Paulus te laten verongelukken of zo. Nee, door het meest onwaarschijnlijke te doen wat je kunt bedenken. De Here bracht deze koppige fanatieke Paulus tot bekering. En hij die een zeer belangrijk instrument was in de handen van de duivel, werd een instrument in de handen van God zelf. Hij die niets liever wilde dan de kerk van Christus vervolgen,

wilde nu niets liever doen dan zijn leven geven voor deze kerk. En als dan uiteindelijk de kerk zijn wantrouwen tegen Paulus heeft kunnen overwinnen en er gerust op is dat hij werkelijk een broeder is geworden, heeft de kerk vrede, rust. De kerk werd opgebouwd en wandelde in ontzag van God. De kerk nam toe in aantal door de bijstand van de Heilige Geest. En hoe die kerk toenam door de bijstand van de Heilige Geest wordt ons verteld in het vervolg. In de genezingen van Aeneas en Dorkas, en de bekering van Cornelius en de zijnen. Het gaat dus bij deze genezingen om te vertellen over de groei van de kerk door de bijstand van de Heilige Geest. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats zullen we letten op de wijze van deze genezingen. De apostel Petrus is op rondreis. Hij is bezig met een rondje kerkvisitatie. Zo kwam hij ook in Lydda. Lydda ligt 35 km ten noordwesten van Jeruzalem, een kilometer of 15 van de kust. En daar zocht hij de gelovige broeders en zusters op. Broeders en zusters die waarschijnlijk door het werk van Filippus tot geloof gekomen waren. Maar blijkbaar had Filippus deze man niet genezen. Wat wel enigszins verwonderlijk is, omdat we in Handelingen 8 vers 7 lezen hoe Filippus velen in Samaria genas. Gezien het feit dat deze Aeneas al 8 jaren bedlegerig was, moet hij dat ook al geweest zijn toen Filippus in de stad was. Als Petrus oog in oog komt te staan met Aeneas zegt hij tegen hem: Aeneas, Jezus Christus geneest u, sta op en maak zelf uw bed op. Hoe Petrus ertoe kwam om deze woorden uit te spreken, weten we niet. Had hij een volmacht ontvangen van de Here Jezus om in zijn naam zieken te genezen? Zoals we dat bijvoorbeeld lezen in Mattheüs 10 vers 1. Waar staat: en Hij riep zijn twaalf discipelen en gaf hun macht over onreine geesten om die uit te drijven en om alle ziekte en alle kwaal te genezen. Dat ze deze macht niet altijd hadden, weten we omdat de discipelen later, als de Here Jezus verheerlijkt is op de berg, en een vader met zijn zieke zoon bij de discipelen komt, zij niet in staat zijn de jongen te genezen. Het kan dus zijn dat Petrus een bijzondere volmacht van de Here Jezus had ontvangen. Het kan ook zijn dat de Heilige Geest het Petrus ingaf om op dit moment deze woorden te spreken. Wat verder opvalt is dat Petrus duidelijk maakt dat deze genezing niet zijn werk is, maar het werk van Jezus Christus: Jezus Christus geneest u. Dat is de boodschap. Aeneas die deze woorden gelooft, staat op en doet wat Petrus tegen hem heeft gezegd. En alle inwoners van Lydda en Saron zagen Aeneas en bekeerden zich tot de Here.

In Joppe dat aan de kust ligt, een kilometer of zestien van Lydda, was een gelovige vrouw. Ze heette Tabita in het Aramees en in het Grieks Dorkas. In het Nederlands zou haar naam “hinde” luiden. En deze vrouw was overvloedig in goede werken en zij gaf veel om mensen die het moeilijk hadden. Om mensen die aan de zelfkant van de samenleving terecht gekomen waren en aangewezen waren op de barmhartigheid van hun medemensen. Bij Dorkas klopten zij niet gauw tevergeefs aan.

Toen Petrus in Lydda was, werd Dorkas ernstig ziek en stierf. Men deed met haar lichaam wat men gewend was in die dagen. Men waste haar en legde haar in de bovenzaal. Allemaal tekenen dat Dorkas werkelijk gestorven was. Blijkbaar was men in Joppe op de hoogte van het feit dat Petrus in het vlakbij gelegen Lydda was. Mogelijk had Petrus een begeleider van hem vooruit gestuurd om de mensen in Joppe op de hoogte stellen van zijn komst. Want als ze horen dat Petrus in Lydda is sturen zij twee mannen met het dringende verzoek om alsjeblieft zonder verder oponthoud zijn reis te vervolgen naar Joppe. Ze vragen hem niet om Dorkas uit de dood op te wekken of iets dergelijks. Ze willen graag dat hij komt. Als hij gekomen is dan zullen ze vertellen van Dorkas en dat moet Petrus zelf maar zien wat hij doet. Ze laten het aan de verantwoordelijkheid van Petrus over, wat hij doet. Uit hun doen en laten is duidelijk wat ze graag zouden zien, maar ze durven het niet van de Here te vragen. Als Petrus in Joppe is aangekomen, brengen ze hem naar het vertrek waar Dorkas ligt opgebaard. De rouwende weduwen laten lieten aan Petrus al de kleren zien die Dorkas gemaakt had en had uitgedeeld aan hen. Zo maakten ze aan Petrus duidelijk wat deze vrouw voor hen betekende en hoe groot het verlies was.

Daarop stuurde Petrus iedereen weg uit de kamer. Petrus is niet gekomen om een mooie show te vertonen. Hij is niet gekomen om zichzelf tot middelpunt van de aandacht te maken. Nee, in alle eenvoud, rust en geloofsovergave gaat hij te werk. Want hij buigt zijn knieën voor de Here en bad tot God. We weten niet wat Petrus heeft gebeden. We weten niet of de Here Petrus heeft laten weten dat Hij Dorkas uit de dood zal opwekken en hoe de Here dat dan gedaan heeft. Maar als Petrus klaar is met zijn gebed keerde hij zich naar het lichaam van Dorkas en zie: Tabita, sta op! Daarop opende zij haar open en toen zij Petrus zag, ging zij rechtop zitten. Daarop gaf Petrus haar een hand en hielp haar van het bed op de grond. Daarop riep hij de heiligen en in het bijzonder de wedu-

wen en hij deed haar levend in hun midden staan. Dit werd door heel Joppe bekend en velen gingen in de Here geloven. En dat brengt ons gelijk bij het derde punt.

Het doel van deze genezingen. Waarvoor dienen de wonderlijke genezingen in de Bijbel? Zijn die in de eerste plaats bedoeld om mensen uit hun ziekte te verlossen? Nee. Zeker daar is de vreugde en de verlossing van de ziekte of zelfs de dood voor degenen die het treft. Maar het is niet het hoogste doel. Dorkas is later opnieuw overleden en toen niet opnieuw opgewekt. Hetzelfde geldt voor Lazarus, de jongeling uit Naïn en het dochttertje van Jairus. Al de wonderen die de Here Jezus en de apostelen hebben gedaan zijn slechts gedaan om mensen tot geloof in Jezus Christus te brengen. Niet om mensen geld uit de zak te kloppen, niet om te laten zien waar je toe in staat bent, maar om Christus te verheerlijken. Als onderstreping van het Woord van God. Precies zoals we het vinden in Marcus 16 vers 20. Waar staat dat de apostelen op weg gingen en overal predikten, terwijl de Here meewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden. De Here bevestigde het Woord door tekenen te laten volgen op de verkondiging van zijn Woord.

Wonderlijke genezingen laten zich niet afdwingen. God geeft ze op zijn tijd. En dat niet in de eerste plaats om iemand beter te maken, maar om zijn Woord te onderstrepen. Om te laten zien dat Hij de Almachtige God is, die regeert over ziekte en dood. Als de Here onder ons geen bijzondere genezingen schenkt dan is dat niet omdat Hij ons niet liefheeft, maar omdat Hij vindt dat wij aan zijn Woord en de andere dingen die Hij in ons midden doet genoeg hebben. Zullen we dan niet bidden om genezing van de zieken? Zeker wel. Het is ook niet zo dat wij geloven dat de dokter mensen geneest. Nee, het is de Here die mensen geneest door het werk van artsen en medicijnen te zegenen. Maar we hoeven er geen speciale kerkdiensten voor te organiseren. Alsof wij de Here aan een touwtje hebben. Alsof de Here wel naar ons zou luisteren als we een speciale dienst voor genezing van de zieken organiseren en niet als we in de zondagse eredienst Hem bidden om genezing voor onze zieken. We vinden nergens in het Woord van de Here aanwijzingen dat de Here Jezus of de apostelen aparte bijeenkomsten hielden waarin het genezen van zieken centraal stond. Zeker er waren momenten dat de Here Jezus velen genas, omdat ze bij Hem gebracht werden. Maar het was nooit doel op zich. Centraal stond toch altijd deze boodschap: bekeer u tot de Here Jezus Christus, want het Konink-

rijk van God is nabij gekomen. Geef u over aan Jezus Christus want Hij is de weg, de waarheid en het leven.

De Here wil dat wij dat wij onze zieken aan Hem opdragen en genezing van Hem verwachten. Hij wil en zal ook voor onze zieken zorgen. Hij wil en zal er zijn. Ja, Hij is bij ons. Of we nu ziek zijn of gezond. En veel belangrijker dan gezond zijn, is de trouw van Here te blijven zien. Veel belangrijker dan gezond zijn, is te blijven geloven dat de Here ook de ziekte zal laten meewerken te goede. En wie weet, zal de Here ook in ons midden ooit nog een wonderlijke genezing schenken, als Hij het nodig vindt om daardoor zijn Woord te bevestigen.

Amen